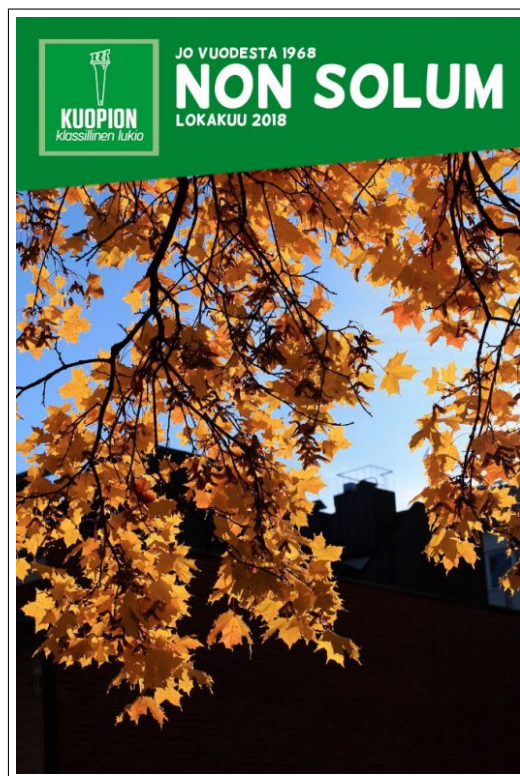

Non Solum - Lokakuu 2018

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	3
Uusi koulu, uudet kujeet - ykkösten fiiliksiä Klassikasta ja lukiosta	5
Rentoa luonnossa oloa Klassikan retkikurssilla	7
Robottiikkaa etsimässä	9
Vähän isompi koe - Abin kokemuksia YO-kirjoituksista -	14
Yo-kokeet edessä? - hyväksi havaittuja vinkkejä yo-kertaamiseen	16
Hyvän mielen kuoro	19
KAKE – mikä, missä, milloin	21
Klassikka News	23
¡Bailamos salsa!	25
Todellisuudesta toiseen tekniikan avustuksella	27
Matti Knaapi ja taukojumppa	29
Kuka hyötyy ylisuorittamisesta?	30
Ihanan arkinen tylsyys	32
Ilosia aikoja, Mielensäpahoittaja	34
Kaikki 18 vuotta täyttäneet, luovuttakaa verta!	35
Erasmus + C.H.A.L.L.E.N.G.E	37
NON SOLUMIN TOIMITTAJAT	38

Pääkirjoitus

Anni Juntunen

Uusi lukuvuosi on startannut käyntiin: uudet opiskelijat ovat saapuneet kouluun, syksyn ylioppilaskirjoitukset ovat ohitse ja ensimmäinen lomakin jo hämmöttää edessä päin. Koulu on opiskelun lisäksi kuitenkin paikka, jossa luomme myös sosiaalisia suhteita. Tutustumme uusiin ihmisiin kursien vaihtuessa toisiin ja saamme uusia kavereita entisten kautta. Oppituntien ja välituntien ohella Klassikalla on kuitenkin myös mahdollisuus päästä mukaan ja osallistua oppilastoiminnan kautta.

Jo vuosia klassikalaisilla on ollut mahdollisuus osallistua erilaiseen oppilastoimintaan ja vaihtoehdot ovat jopa lisääntyneet ajan saatossa. Löytyy kuoro, tutorryhmä, kestävä kehitystä, kasvien hoitoa jne. sekä tietenkin koulun oma lehti, johon juuri nyt itse kirjoitan tätä juttua. Voisi siis sanoa, että jokaiselle jotakin.

Monesti opiskelijoilla on virheellinen näkemys, että osallistuminen vie usein aikaa ja lisää entisestään raskasta työmäärää. Kulissien takaa pystyn kuitenkin sanomaan, että oppilastoiminta ei ole uhka, se on mahdollisuus.

Osallistumalla pääsee kokemaan erilaisia asioita ja näihin kokemuksiin lukeutuu paljon sellaisia, jotka eivät muuten ole mahdollisia. Katse kannattaakin suunnata tulevaisuuteen, sillä koskaan ei voi tietää, jos näistä kokemuksista sattuu vielä olemaan hyötyä esimerkiksi työhaussa tai unelma-ammatin löytämisessä.

Moneen koulun juttuun osallistuneena pystyn sanomaan, että mieleen on jäänyt paljon hyviä ja huumorin täyteisiä hetkiä, joita pystyy muistelemaan vielä pitkään. Olen saanut myös monen monta uutta kaveri.

Kannustankin jokaista klassikkalaista lähtemään mukaan oppilastoimintaan ja olemaan aktiivinen. Se tuo ystäviä, kokemuksia ja avaa uusia mahdollisuuksia.

<https://klassikka.kurssi.tv/perma->

<link/v125ac20f16f70qbb8l0/>

Uusi koulu, uudet kujeet - ykkösten fiiliksiä Klassikasta ja lukioista

Juunia Honkanen ja Tiia Weckström

Kuva 1: Teemapäivän aktiviteettien lomassa tutustumista.

Klassikan käytävät täyttyivät taas kouluun palaavista konkareista ja uusista ykkösisistä. Kouluun paluu herätti varmasti monenlaisia tunteita, kuten jännitystä, iloa, ja ties mitä muuta. Ensimmäisen vuoden opiskelijoista monia varmasti jännitti uudessa koulussa aloittaminen ainakin jonkin verran.

Ensimmäisen vuoden lukio-opiskelu on lähtenyt käyntiin vaihtelevalla tasolla. Monella se on käynnistynyt oikein onnistuneesti. Uusi koulurytmi on vaatinut totuttelua, mutta rutiini on muodostunut kuitenkin nopeasti. Ensimmäisten viikkojen ajan uutuuden viehätys ja innostuneisuus pitivät yllä mielenkiintoa, vaikka alusta lähtien on ollut raskasta ja työmäärä on saattanut yllättää suuruudellaan.

Lukioon on liittynyt tiettyjä odotuksia, jotka ovat enemmän tai vähemmän pitäneet paikkansa. Kavereilta ja sisaruksilta on saattanut kuulla lukioista juttuja, joita on itse päässyt

kokemaan ja muodostamaan omia mielipiteitään.

Opettajat ovat osoittautuneet mukaviksi ja asiansa osaaviksi, mikä on ollut helpottavaa kaiken muun opiskeluun liittyvän paineen ohella. Lukioista saadut uudet tuttavuudet myös piristävät.

Lukion opinnoissa menestyminen vaatii paljon työtä. Kursseilla käytävien asioiden laajuuden myötä on myös opiskelutekniikoihin pitänyt alkaa kiinnittämään erityistä huomiota. Jos yläkoulussa sai hyviä numeroita päättämällä koealueen sanasta sanaan ulkoa, ei sama välttämättä enää onnistu lukiossa.

Lukion ja yläkoulun välillä on merkittäviä eroja, joita ykkösluokkalaiset ovat saaneet huomata alkaneen syksyn aikana. Lukiossa opiskelu on paljon itsenäisempää kuin yläkoulussa ja jokainen on itse vastuussa omasta opiskelustaan. Itsenäisyys lähti jo kesäkuussa kursivalintoja tehdessä. Lukujärjestyksen tekeminen itse oli mielenkiintoista, mutta myös hieman pelottavaa, koska ei välttämättä vielä tiedä, mitä aineita haluaa enemmän opiskella. Onneksi lukujärjestyksen tekoon oli selkeät ohjeet ja siihen sai apua tarvittaessa, sekä tuleviin kursseihin voi vielä tehdä joitain muutoksia, kiitos opojen.

Klassikkaan tulemiselle on monia eri syitä, kuten urheilulukio, kurssitallenteet ja yksinkertaisesti se, että tästä on kuullut paljon hyvää. Monin tavoin Klassikka on onnistunut vastaamaan odotuksiin, eikä eliittilukion mai-

ne taida olla ihan tuulesta temmattu. Klassikan eduiksi voi mainita moderniuden ja hienot digilaitteet, jotka tarjoavat niin oppimisen tueksi kuin hyppytunneillekin viihdettä. Eikä toki sovi unohtaa legendaarista Klassikan henkeä, johon osallisiksi me ykkösetkin olemme päässeet.

Hyvin ensimmäisen vuoden opiskelijat on otettukin mukaan Klassikan toimintaan. Ykkösille on järjestetty monenlaisia ryhmäytymishetkiä, kuten tutoreiden pitämiä pelihetkiä. Elokuussa Kuopiohallissa järjestettiin liikuntamuotoinen teemapäivä, joka on jäänyt

monelle mieleen tähän mennessä lukukauden parhaana juttuna. Teemapäivä oli paitsi mukavaa vaihtelua opiskeluun, myös ryhmähenkeä kohottavaa.

Ykköset vannoivat perinteisen klassikkalaisen valanUusia hauskoja kokemuksia oli esimerkiksi Klassikan valan vannominen ja YYA-tapahtuma. Uusi koulu on vastannut odotuksia ja koulussa parhaiksi asioiksi luettiin: tunnelma, hyppytunnit, ruoka, liikunta, teemapäivä ja uudet kaverit.

Tsemppiä ja motivaatioita kaikille uusille sekä vanhoille opiskelijoille!

Rentoa luonnossa oloa Klassikan retkikurssilla

Janne Jääskeläinen

Klassikan perinteinen Li 14 -kurssi, eli liikunnan retkikurssi, järjestettiin tänä syksynä suuren maailman tyyliin valtaisan kysynnän vuoksi kahteen otteeseen. Tuttuun tapaan noin vuorokauden mittainen kurssi toteutettiin liikuntaakin opettavan opinto-ohjaaja **Markku Ukkosen** johdolla Tuusjärven maastoissa.

Kurssilla urbaaniin elämään paatuneetkin opiskelijat pääsivät maistelevaan ulkoilmaelämää metsässä kävelemisen, nuotiolla istumisen ja puolijoukkueteltassa nukkumisen muodossa. Lisäksi liikunnan soveltava kurssi yhdessä kohteena olleen tuusniemeläisen matkailualan yrityksen kanssa avasi opiskelijoille mahdollisuuden tutustua erilaisiin vesillä liikkumisen muotoihin muun muassa kajakein ja sup-laudoin. Kiipeilyrastilla puolestaan opiskelijat pääsivät haastamaan itseään ja mahdollista korkean paikan kammoaan seinä- ja köysikiipeilyn merkeissä.

Pelkästään abeja huolinut kurssi tarjosi uusien kokemusten sekä mahdollisesti myös taitojen lisäksi ennen kaikkea silmät ristissä ylioppilaskokeisiin lukeneille abi-raukoille pänttäämisen väliin vuorokauden mukavaa yhdessäoloa ja rentoa, tai vähintäänkin eri tavalla stressaavaa primitiivistä ajanviettoa. Johtopäätöksenä voidaan todeta, että fiksu kakkonen todennäköisesti olisi suhteellisen hereillä ensi keväänä kurssitarjottimen auetessa.

Kuva 2: Rohkea retkikurssilainen luonnollisessa elinympäristössään kiipeämässä kohti kiipeilyseinän korkeuksia.

Kuva 3: Iltanuotio oli merkittävä osa retken ohjelmistoa.

Kuva 4: Kuten retkikurssiin kuuluu, suoritettiin siirtymiset tietenkin vaeltaen patikoiden kohti leiripaikkaa.

Kuva 6: Ja mitä olisi leirinuotio ilman muurinpohjalettuja!

Kuva 7: Pääsimme myös lähelle vesielementtiä testailemme erilaisia kanootteja ja sup-lautoja, kuten liikunnan kurssilta voi odottaa.

Kuva 5: Eikä todellisen retkeilijän sovi unohtaa kahvin valmistamista. Tässä kahvimaisterimme Markku työntouhussa. #pannukahvit

Kuva 8: Rohkeasti askel kohti seuraavaa naru- ja maalia!

Robottiikkaa etsimässä

Tuomas Alanen

Koulullamme alkoi Erasmus+ -hanke, joka tottelee nimeä Robot Dance. Hanke alkoi pyörimään Klassikassa, Nilsiä lukiossa ja Savonlinnan lyseon lukiossa. Ulkomaiden vahvistukset hankkeelle ovat Espanjan Ferrolista ja Walesista. Ensimmäinen opiskelijoiden hankematka suuntasi nokkansa kohti Espanjan Ferrolia lauantai-illasta 6.10. matkustaen ensin junalla Helsinkiin yöksi ja siitä lentäen sunnuntai-päivän Pariisiin ja Madridin kautta La Corunaan, josta viimeinen huikonen matkustettiin linja-autolla. Hankkeen tavoitteena on kehittää opiskelijoiden ohjelmointitaitoja ja ryhmätyötaitoja, joita tarvitaan 2010-luvun työympäristöissä. Hankkeen alustana toimii Legon valmistamat Mindstorms EV3-robotit. Reissulle meille oli järjestetty perhema-

joitukset yösijoiksi. ja musiikkiluokan. Ja kuten ohjelmaan kuuluu, pääsimme myös räpeltämään legorobottien kanssa toviksi. Sen jälkeen vielä lounas kitusiin ja ensimmäinen hankepäivä oli pulkassa.

Päivä jatkui tästä perheiden kanssa, jotka järjestivät kukakin omaan tyyliinsä ohjelmaa il-laksi. Minun iltaani kuului muunmuassa kävelyretki Ferrolin kävelykeskustaan ja samalla tutustumista alueeseen. Ferrol on vienyt itse-asiassa kävelykeskustan Kuopiotakin pidem-mälle, siellä täällä on kolme pitkää pitkittäis-katua muutettu pelkäksi kävelykaduksi.

Reissulogi:

Maanantai 8.10

Espanjalainen koulu alkaa kello 8.30, joten herätys oli 7.30. Aamupala naamariin, ja kou-lua kohti. Olimme mukana meidän isäntä-perheiden lapsien ensimmäisillä oppitunneilla. Minun ohjelmassani oli teknologiatunti, jo-ka käsitteli sähköoppia ja Ohmin lakia. Tä-män jälkeen meidät hankematkalaiset vie-tiin kirjastoon nauttimaan aamukahveja en-simmäisessä koulussa, jossa minun isäntäper-heen poika opiskeli. Tämän jälkeen pääsim-me tutustumaan kouluun kiertäen, jonka ai-kanä pääsimme näkemään muunmuassa hei-dän kemian ja fysiikan labrat, liikuntasalin

Kuva 9: Jos Espanja taittuu kielenä, tarjolla olisi paikallisen lehden artikkeli: lue tästä!

Tiistai 9.10

Toinen hankepäivä alkoi taas tuttuun tyyliin isäntäperheen lapsen ensimmäisellä oppitunnilla. Minun ohjelmaani siis kuului liikuntatunti, jonka he aloittivat sulkapallon perusteilla. Tämän jälkeen meidät suomalaiset ja walesilaiset vietiin toiselle hankekoululle tutustumaan. Ensimmäisenämeille taas tarjottiin aamukahvit. Tästä päivä jatkui pienellä merenrantakävelyllä koulun kohdalla olevassa rannassa. Sen jälkeen palattuamme koululle, pääsimme tutustumaan heidän järjestämään tiedemessuihin. Meidät jaettiin sekaisin eri ryhmiin ja pääsimme muunmuassa tutustumaan AR-pohjaiseen ihmisen anatomiasovellukseen, mBot-taisteluun ja tieteen

kin lego-ohjelmointiin. Ohjelmaan toki kuului myös tutustumista DNA:n erottamiseen kemiallisesti ja perunaparistoon, jolla pyöritettiin LCD-näyttöistä kelloa. Ei toki sovi unohtaa MakeyMakeylla toteutettuja hedelmäsoittimia ja avaruuspelejä. Tämän jälkeen vielä söimme lounasta koululla ja matkamme kävi takaisin perheiden luokse.

Espanjalaiseen koulutapaan täällä Galician alueella kuuluu tiistaisin oppitunnit vielä iltana, eli kävimme mutkan kotona ja palasimme vielä espanjan tunnin ja biologian tunnin ajaksi koululle. Tämän päälle illan ohjelmaani kuului vielä isäntäperheen pojan ja hänen kavereidensa kanssa oleva kävelyretki ympäri Ferrolin kaupunkialuetta.

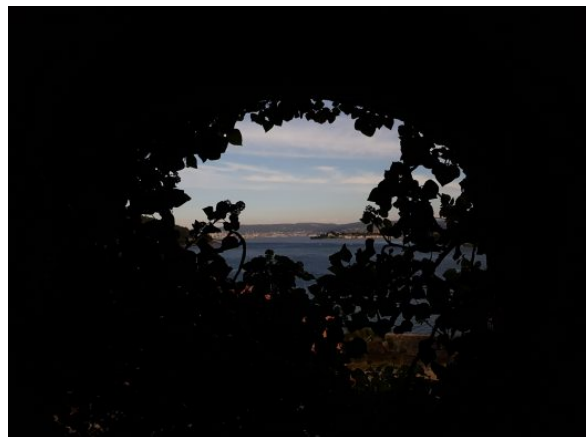
Keskiviikko 10.10

Kuten kahtena aiempanakin päivänä, päivä alkoi isäntäperheen pojan oppitunnilla. Tänä päivänä vuorossa oli matematiikkaa, jossa he käsitelivät potenssilausekkeita ja juurilausekkeita. Tämän jälkeen taas hankematkalaiset siirryttiin tutustumaan kolmanteen kouluun. Tuttuun tyyliin päivä alkoi kahvitaukiolla ja tämän jälkeen jatkoimme kiertoretkelle ympäri koulun. Kuitenkin ennen kierretkeä pääsimme kuulemaan heidän koulun-

sa oppilaiden kuorolaulua. Kierroksemme alkoi heidän koulun robotiikkatoiminnan esittelyllä ja kierroksella koulun eri paikkojen ympäri. Tästä matkamme jatkui kohti tietokonealuokkaa, jossa pääsimme taas legorobottien kimppuun. Tästä matkamme jatkui kohti lounasta ja maittavia aterioita. Ruokailun jälkeen vielä piipahdimme kyseisen kylän kunnantalolla, jossa meille kerrottiin sen rakennuksen historiasta.

Illan ohjelmaan kuului kaikille järjestetty kiertoaajelu veneellä, jonka yksi käyntikohde oli San Felipen linna. Pääsimme kuulemaan sen historiasta ja myöskin tutustumaan, millaista siellä oli. Tämän jälkeen kiertoaajelumme jatkui kohti Atlanttia, pääsimme näkemään sen aukon, josta pääsisi jopa Suomeen meriteitse. Tämän jälkeen palasimme jälkiämme matkaten ympäri poukaman.

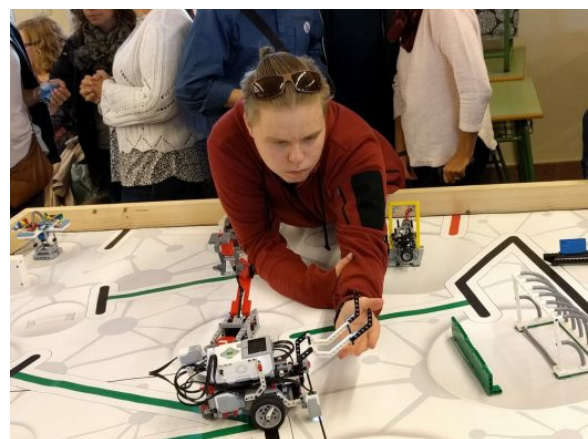
Torstai 11.10

Neljäs hankepäivä alkoi suoraan siirtymisellä Ferrolin yliopistolle. Heti alkuun pääsimme kuulemaan lyhyen luennon "Lego Minds-

torms 101". Pääsimme kokeilemaan perusteita ja kuulemaan, kuinka niitä kannattaisi ohjelmoida. Tästä matkamme jatkui aamukahveille, jonka jälkeen pääsimme lyhyelle kiertoretkelle ympäri yliopiston. Pääsimme muunmuassa tutustumaan tilaan, jossa teollisuusrobotteja tutkitaan ja toiseen tilaan, jossa aaltokoneen ja erilaisten sukelluskoneiden kanssa tutkitaan laivojen kestävyyttä ja esimerkiksi erilaisten autonomisten "älyjen" toimintaa. Tämän kierroksen jälkeen siirryimme takaisin ohjelmoimaan Legoja, tällä kertaa pääsimme kokeilemaan vuoden 2014 Lego-robottikisojen tehtäviä. Valitsimme isäntäperheen pojan kanssa jalkapallotehtävän, josta ohessa video. Tämän päälle vielä lounas ja taas perheen kotia kohti. Illan ohjelmaan kuului lyhyt kauppakeskusvierailu, jossa sai pakolliset tuliaisostokset suoritettua.

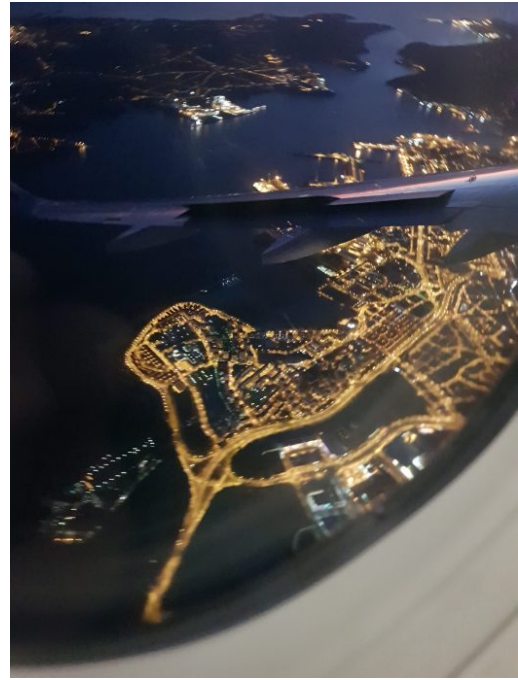
<https://klassikka.kurssi.tv/permalink/v125ac20e75f15u025fm/>

Tässä videolla näkyy toimivaksi saamamme Lego-robotti, jonka tehtävä on lähteä aloituspisteeltä, etsiä tiensä kohti maalia ja heittää pallo esteen yli maaliin.

Perjantai 12.10

Perjantai oli paikallinen pyhäpäivä, ja samalla heidän kansallinen vapaapäivänsä. He viettävät Columbuksen Amerikkaan rantautumisen merkkipäivää. Hankeohjelmaa ei enää tälle päivälle ollut siis järjestetty. Päivän ohjelmaan kuului muunmuassa kävelyretki paikalliselle hiekkarannalle ja lounas tapasravintolassa. Illasta siirryimme koko Suomen hanke-matkaryhmä samaan hotelliin viimeiseksi yöksi, sillä paluumatkamme starttasi lauantaina jo ennen kukonlaulua.

Kuva 10: Ferrol yläilmoista

Vähän isompi koe - Abin kokemuksia YO-kirjoituksista -

Miia Soininen

Herään aamulla herätyskellon pirinään. Nouden hitaasti ylös ja hieron silmiäni unenpöpperössä. Väsyttää. Tuli taas mentyä liian myöhään nukkumaan, vaikka juuri hyvät yöunet ovat osa valmistautumista yhteen elämäni tärkeimpään koitokseen.

Ylioppilaskirjoituksiin.

Koulun pukuhuoneessa odottelee kymmeniä hermostuneita oppilaita. Jotkut ovat saattaneet kirjoittaa jonkin aineen jo edellisenä iltana, mutta minä olen ensikertalainen.

Jännittää.

Eniten stressaan sitä, mahtuvatko eväät minulle tarkoitettuun koriin. Eväät ovatkin ainoa asia, johon olen kunnolla panostanut. Minulla on mukanaani pakastepitsaa, viinirypäleitä, smoothieta, irtokarkkeja, keksejä ja ties mitä muuta. Tällainen määrä ruokaa riittäisi minulle varmaan viikoksi, joten ainakaan kuuden tunnin aikana ei ehdi tulla nälkä. Huokaisen helpotuksesta.

Eväät mahtuvat koriin nipin napin.

Kävellessäni saliin oloni on epätodellinen. Tuntuu, kuin olisin vasta eilispäivänä astunut sisään Klassikan ovista aloittaen lukion ykkösluokan, ja nyt olen jo kirjoittamassa ylioppilaaksi. YO-kirjoitukset ovat lukion alusta asti olleet esillä esimerkiksi omon tunneillani, mutta silti ne ovat aina tuntuneet hyvin kaukaisilta.

Tässä sitä nyt kuitenkin ollaan.

Kun pääsen istumaan omalle paikalleni, viimeinenkin pieni jännityksen tunne katoaa. Olenhan tehnyt satoja kokeita koulu-urani aikana. Tämä nyt on vain vähän tavallista isompi ja tärkeämpi koe.

Koe alkaa.

Alan tekemään tehtäviä ja yritän parhaani mukaan keskittyä. Reilun tunnin työskentelemisen jälkeen keskittymiseni kuitenkin herpaantuu ja päätän, että nyt on aika aloittaa eväiden syöminen. Tai no, aloittamisesta liepee turha puhua, sillä olen tähän mennessä ehtinyt jo syödä kokonaisen viinirypälepaketin.

Tunnit kuluvat.

Tehtävä toisensa jälkeen tulee valmiiksi. Samaa vauhtia tyhjentyy myös eväsrasia. Kiirettä minulla ei kuitenkaan pidä missään vaiheessa. Koetan välillä pienesti venytellä jalkojani sekä käsiäni. Tarkistan moneen kertaan, että olen vastannut kaikkiin tehtäviin.

En kuitenkaan uskalla vielä painaa ”päätkoe” – kohtaa, vaan jään vielä joksikin aikaa paikalleni istumaan.

Kun viimein päätän, että on aika lähteä pois salista, tunnen sekä helpotusta, että pientä paniikkia. Menen takaisin pukuhuoneeseen pakkaamaan tavarani. Nuo vastaukset määrittelevät kokeen lopputuloksen ja lopullisen arvosanani.

Tässä se nyt oli.

Olin lukion alusta asti ikään kuin pelännyt YO-kirjoituksia, mutta loppujen lopuksi koetilanne ei ollut sen pahempi kuin normaalissa kurssikokeessakaan. Tietysti erilaiset käytännönasiat, kuten vessakäynnit tai tekniset ongelmat, loivat minulle etukäteen paineita,

mutta onneksi ennen koetta annettiin hyvät ja selkeät ohjeet eri tilanteiden varalle.

Tästä kerrasta viisastuneena, aion lukea seuraaviin kirjoituksiin enemmän. Lisäksi taidan pärjätä ensi kerralla kolmen pakastepitsan sijaan yhdellä.

Yo-kokeet edessä? - hyväksi havaittuja vinkkejä yo-kertaamiseen

Juhani Ikäläinen

Kuinka kerrata yo-kokeeseen?

Klassikan abi antaa vinkkejä yhteiskuntaopin, psykologian ja ruotsin opiskeluun.

Todennäköisesti mainitsemani tekniikat soveltuvat kaikkiin aineisiin, mutta järki kannattaa pitää mukana. Eikä tämän artikkelin luettuaan kannata hylätä omia tehokkaita menetelmiä – toivottavasti repertuaari sen sijaan laajenee!

Kesällä aikaa piisasi. Siksi valitsinkin syksyllä kirjoitettaviksi reaaliaineita, joissa oli paljon luettavia kirjoja. Kyseessä olivat psykologia ja yhteiskuntaoppi ja siinä ohella yksi kieli, B-ruotsi.

Ensiajatus yo-kertaamisesta voisi olla seuraava: kahlataan kurssikirjat useaan kertaan kronologisesti läpi muistiinpanoja rustaten. Onneksi päätin kokeilla hieman erilaista strategiaa.

Ennen koko kertauksen aloittamista, on järkevää tutkia, voisiko eri kurssien sisältöjä yhdistää toisiinsa ja opiskella ne tällä tavoin kokonaisuuksina. Esimerkiksi yhteiskuntaopin kursseilla 2 ja 3 käsitellään molemmilla maailmantaloutta ja euro-asioita, joten nämä kannattaa kerrata yhdessä: muodostuu yhtenäisiä kokonaisuuksia kerrattavista aiheista.

Erityisesti psykologian kohdalla tällainen

kurssien välisten muurien purkaminen on mielekästä: ihmisen psyykkiset toiminnot toimivat aina yhdessä, eivätkä erillään, kuten kursseissa ne opiskellaan. Psykologian yo-kysymyskään harvoin kohdentuu yhteen tiettyyn kurssiin.

Psykassa otin kertaamisen rungoksi kurssin 2, jossa käydään läpi ihmisen kehitystä, mihin poimin asioita muilta kursseilta. Esimerkiksi aivojen kehityksestä puhuttaessa kertosin aivoasioita kurssista 3. Minäkokemuksen kehitykseen liitin persoonallisuusteeman kurssista 5. Voisihan kertaamisen sitoa vaikkapa kurssiin 1, jossa esitellään myöhempien kurssien asioita kevyemmin.

Kun ottaa tällä tavalla samat aiheet eri kirjoista luettavaksi samaan aikaan, kirjat onkin luettu yllättävän ripeästi. Ei pääse syntymään väsymystä: "Vielä ne kaksi kirjaa, huh!".

Tehostin kertaamista eri tavoin. Ennen kapaleen lukemista käytin minuutin pari kirjoitellen suttupaperille, mitä mahdankaan kapaleen aiheesta jo ennestään muistaa. Huomasin helposti, miten jotkut tiedot olivat ajan kuluessa haurastuneet, jopa vääristyneet! Toisaalta paljon asioita palautui mieleen vaivatta.

Tällainen menetelmä auttaa ymmärtämään, mitkä asiat muistaa ja ymmärtää jo ennalta, eikä näitä sisältöjä tarvitse kerrata ainakaan niin hartaasti kuin itselle haasteellisempia juttuja. Näin voi myös harjoitella tietojen mieleen palauttamista muistin sopukoista, mitä

itse yo-kokeessakin täytyy tehdä.

Ei siis kannata ryhtyä sokeasti ahmi-
maan kirjoja läpi.

Muistiinpanot lienee välttämättömiä yo-kir-
joituksiin valmistautumisessa. Tein esimer-
kiksi perinteisiä mind mapeja. Näiden teos-
sa kannattaa varoa, ettei aikaa ala kulu-
maan liiaksi teoksen visuaalisen ilmeen hio-
miseen: tulevathan nämä käsitekartat ainos-
taan oman oppimisen tueksi, tuskin kuvatai-
deluokan näyttelyseinälle.

Myös vanhat kurssimuistiinpanot passaa ko-
pistella pölyistä tai kaivella tietokoneen kan-
sioista eihän niitä tarvitse uudelleen alkaa
rustaamaan! Vanhoja voi sen sijaan muokata
ja täydentää. Asiat palautuvat mieleen hel-
pommin, kun saatavilla on tutut muistiinpa-
not.

Vanhoja yo-tehtäviä kannattaa jaksaa teh-
dä. Saatoin kesällä rauhoittaa päivästä tun-
nin pätkän ja vastata tämän ajan puitteis-
sa yhteen yo-tehtävään. Täten voi simuloida
itselleen stressaavaa yo-tilannetta erityisesti
ajankäytön suhteen, onhan viisas aikataulu-
tus yo-kokeessa tärkeää.

Tehtäviä tehdessä huomasin, että etenkin
haastavien tehtävien vastausten suunnitte-
luun kannattaa todella uhrata kymmenmi-
nuuttinen aikaa. Huomasi, että paljon nope-
ammin sai vastauksen tuotettua, kun oli sut-
tupaperilla valmis "vastauspolku" valmiina:
ei tarvinnut kuin seurata sitä ja antaa näp-
päimistön sauhuta.

Näiden vastauspolkujen avuksi rakentelin it-
selleni ennakkoon tietynlaisia muistilistoja,
joita käytin apuna kaikissa vastauksissani.
Esimerkiksi yhteiskuntaopissa tein muuta-
man kohdan check-listan asioista, mitä mis-

sä tahansa vastauksessa tulisi huomioida: po-
litiikka, talous, kansainvälisyys. Näiden kol-
men kautta pyöriteltynä muisti ottaa huo-
mioon eri näkökulmat vastausta laadittaes-
sa. Esimerkiksi kysymys voisi olla maahan-
muuton vaikutuksista suomalaiseen yhteis-
kuntaan, joten tuon kolmen kohdan listan
avulla saisi jo paljon irti kyseisestä aiheesta.

Yo-kokeessa tulee yleensä vastaan erikoisia
tehtävänantoja kysyttiinpäähän syksyn psy-
kan yo-kokeessakin esimerkiksi Minecraft-pe-
listä. Tämän takia kannattaakin asettua it-
se YTL:n kokeenlaatijan rooliin ja tehdä it-
selle oma yo-koe! Siihen voi laittaa helppo-
ja peruskysymyksiä ja sitten vaikka kuinka
kaukaa haettuja jokeritehtäviä – sellaisiinkin
tulee varautua. Oman "mini-yo:n" voi tehdä
vaikkapa viikon päästä, etteivät kysymykset
ole heti mielessä.

Yhteiskuntaopin kertauskirjan (Abi Yhteis-
kuntaoppi, Otava) tiivistelmät on rakennettu
kysymysmuotoon. Tätä hyödynsin kertaami-
sen loppusuoralla testatakseni, osaanko asi-
at todella: peitin kysymyksen vastauksen ja
vastasin suullisesti. Epäselviksi jääneet koh-
dat kertosin uudelleen. Toki tämän vaiheen
voi tehdä vaikka kurssikirjan sisällysluettelon
avulla!

Sekä yhteiskuntaopin sekä psykologian ker-
taajan kannattaa seurata ajankohtaisia uutis-
aiheita. Toki yo-koe laaditaan jo vuotta aikai-
semmin, mutta monet aiheet esiintyvät tois-
tuvasti mediassa. Esimerkiksi kesällä ilmestyi
YLE:n ja Hesarin artikkeleita häpeän tuntees-
ta, josta sitten kysyttiinkin itse psykologian
yo:ssa!

Siis pä silmät ja korvat auki uutisille!

Uutisten nopea pikalukeminen ei välttämättä
riitä; kannattaa miettiä, miten uutinen liit-
tyy kirjasta kerrattuun teoriaan. Esimerkiksi
luettuani häpeä-artikkelin, yhdistin siihen kir-

jan tiedot emootioista.

Aivan yksinkään ei kannata pakertaa. Vanha sananlasku kehottaa hakeutumaan itseään viisaampien tykö, mikä pätee myös yo-kertaamisessa. Jos lähipiiristä löytyy kyseisen oppiaineen asiantuntija, niin ehdottomasti kannattaa keskustella hänen kanssaan – saattaa avautua uusia, avartavia näkökulmia. Jos kaverit ovat kirjoittamassa samaa ainetta, ei kannata jutteluita hankalista aiheista jättää käymättä.

Vielä se ruotsi! Se oli prioriteettilistallani sijalla kolme edellä mainittujen aineiden jälkeen, joten siihen käytin niukemmin ajallisia resursseja.

Turvauduin lähinnä ruotsinkielisten youtube-videoiden, kuten uutisten ja vlogien kuunteleluun juoksulenkin tai automatkan aikana.

Esimerkiksi Nyheter på lätt svenska on hyvä!

Lisäksi luin paljon ruotsiksi. Saatoinpa kirjoit-

taa Googleen jonkin hakusanan – vaikkapa ett hus – ja luin, mitä vastaan tuli. Oli yllättävää huomata, miten samanlaiset sanat toistuivat monissa teksteissä ja sitä kautta oppi sanastoa. Tekstien ymmärtäminen kehittyi ihmeen nopeasti, kun kieltä ”tankkasi” päivittäin.

Tiukan ”sanastokuurin” aloitin vasta koulun alettua elokuussa. Quizlet-sovellus on kätevä siinä touhussa, varsinkin jos aikaa on vähän. Samalla tein kertauskirjan kielioppitehtäviä ja lueskelin kieliopin teoriaa. Kielioppi-tehtävä kannattaa tehdä ennen teorian kertaamista – edelleen huomaa, mihin kannattaa todella uhrata rajallista kertausaikaa!

Jos haluaa erityisesti panostaa kielen yo-kokeeseen, niin sanaston harjoittelu kannattaa aloittaa hyvissä ajoin. Tällöin mahdollistuu Quizlet-sanakortteja monipuolisemmat keinot sanojen opiskeluun, kuten omien lauseiden tekeminen jne.

Onnea tuleviin yo-koitoksiin!

Hyvän mielen kuoro

Juhani Ikäläinen

Klassikalla toimii aktiivinen moniääninen sekakuoro. Kuoro harjoittelee yleensä pitkillä välitunneilla. Haastattelussa kuoromme luotsi, musiikinopettaja **Mervi Kovanen** kertoo lisää kuoron toiminnasta.

Kuva 11: Kuoronjohtaja Mervi Kovanen

- Millainen on kuoromme historia?

Kuorotoiminta starttasi vuonna 1997 aloitettani täällä musiikinopettajana. Kuoro on toiminut taukoamatta nyt 21 vuotta välillä suuremmassa, toisinaan pienemmässä koossa. Kokoonpano on vaihdellut erityisesti poikien suhteen välillä poikia ei ollut ollenkaan! Tällä hetkellä poikia on kuitenkin mukavasti.

Kuoro on ollut erittäin mieleinen osa työtäni!

- Millaisia valmiuksia tulee kuoroon haluavalla olla? Mitä muuta kuorolaiselta vaaditaan tehtävässään?

Pääsykokeita kuoroon päästökseen ei ole, eikä ketään tiputeta matkalla kokoonpanosta pois. Tärkeää kuitenkin on kuorolaisen oma halu kehittyä ja sitoutuminen omaan kuorolaistehtävään. Mentaliteetilla ”käyn harkoissa silloin kun muistan tai huvittaa” ei kannata mukaan lähteä. Hirsi on tärkeää, että kaikki kuorolaiset pitävät kiinni sovituista aikatauluista.

- Mitä kuoroharkoissa tehdään?

Sananmukaisesti harjoitellaan ahkerasti. Pyritään treenatamaan myös lauluääntä ja -tekniikkaa, minkä harjoittamista rajallinen aika karsii.

Kuva 12: Klassikan kuoro esiintymässä Minun Suomeni -juhlassa Klassikalla joulukuussa 2017. Kuva Juuso Jonninen.

Tavoitteena on tehdä kunnolla loisteliaas ko-

konaisuus!

- Missä tilaisuuksissa esiinnyttään?

Lähinnä esiinnyttään koulun omissa tilaisuuksissa, kuten joulu- ja kevätjuhlissa, sekä ylioppilasjuhlissa. Joulukirkossa perinteenä on ollut esittää yhteinen laulu Lyseon kuoron kanssa. Joskus on tehty keikka myös vanhainkodilla.

- Millaisia lauluja lauletaan/esitetään?

Kirjo on laaja! Sibeliuksesta Jukka Poikaan, Tähkästä Chydeniukseen. Usein teen kappaleet itse tekeminäni sovituksina harjoiteltaviksi ja esitettäväksi. Laulua valittaessa pohdittavaa on siinä, valitako lähinnä kuoroa kehittävää, haastavaa ohjelmistoa vai sellaista, josta yleisö varmasti liikuttuu tai nuoret tykkäävät.

- Muuta kuin laulua?

Monesti kuoroesityksissä on mukana myös bändi, sekä pianon lisäksi muita soittimia, kuten viulu, sello, huilu, klarinetti. Monenlaista musikaalisuutta voi kuorossa tuoda esille.

Kuorolaisten mietteitä kuoroon haikutumisesta ja kuorolaisuudesta:

Aleksis Tammi

- Olin aiemmin musiikkiluokalla, joten siitäpä jäi tapa olla musiikissa mukana. Kuorolaulut ovat olleet erittäin mukavia ja monipuolisia. Harjoitukset piristävät päivää! Suomi100-juhlassa esitetty Täällä Pohjantähden alla jäi erityisenä mieleen.

Sanni Kerman

- Kuoroon lähdin ihan kokeilun halusta.

Veljeni Martti oli myös kuorossa, josta innostuin sitten minäkin. Peruskoulussa olin musiikkiluokalla, joten mukava, että musiikkia pystyy täälläkin harjoittamaan. Koskettava kuorobiisi oli Samuli Edelmanin Mahdollisuus, joka laulettiin ylioppilaille viime keväänä.

Arttu Kaimio

- Musiikkiluokka- ja nuorisokuorokokemusta on, jatkumo tälle on Klassikan kuorolaisuus. Hyvä, kun harjoitukset pidetään pitkällä väkillä, joilla ei muuten saisi aikaan oikein mitään hyödyllistä. Viime kevään Mahdollisuus oli tosi hyvä kuorolaulu.

Salla Nicholls

- Kolmannelta luokalta lähtien olen ollut kuoroissa mukana. Lisäksi soitan pianoa ja trumpettia, jonka kanssa esiinnyinkin Klassikan kuorossa viime syksynä. Klassikan isossa kuorossa pääsee laulamaan monipuolisemmin. Paras kuorobiisi oli Lauri Tähkän Minun Suomeni viime itsenäisyyspäivän juhlassa.

KAKE – mikä, missä, milloin

Tuomas Heikkinen

Oletko huomannut koulumme aulassa olevat viirivehkat tai rönsyliljat ruokalassa, entä monenmoiset anopinhammaat kirjastossa vai kuulostavatko nimet täysin keksityiltä?

Monelta nämä ja monet muut kasvit koulusamme jää huomaamatta, kun niihin ei vain tule kiinnittäneeksi huomiota. Kaikki on yhtenäistä vihreää mössöä taustalla, jonka (joku jonkun psykologisen syyn tällekin on varmasti keksinyt) jättää vain huomiotta. Koulussamme kuitenkin on paljon erilaisia kasveja ja niiden hoidon takana muutaman opettajan lisäksi kakelaiset. Kake on lyhennys kasvikerhosta, joka koostuu koulun oppilaista ja äidinkielen opettaja Henna Hämysestä, joka toimii johtavana opettajana kerhossa.

Kerholaisten toiminta alkoi viime keväänä ja on jatkunut syksyn mittaa viikoittaisilla tapaamisilla.

Kerhon idea karkeasti on huolehtia koululamme olevista kasveista. Kuitenkaan toiminta ei kohdistu pelkästään kastelukannut kädessä ympäri koulua kipittäviin viherpeukaloihin (vaikka monesti tältä se näyttää ulkopuolisille). Siihen liittyy paljon huolellista suunnittelua liittyen esimerkiksi kasvien hyvinvointiin, asuinpaikkoihin ja jopa kestävään kehitykseen. Kestävän kehityksen ajatus on ollut mukana, kun muovijätettä on hyödynnetty kasvien ruukkuina ja vanhoja vaatteita on revitty pyyheliinoiksi.

Kasvikerhon toiminta ylettyy huonekasvien

ulkopuolellekin: jotain huhuja on kierrellyt ympäri koulua, että syksyn mittaan istutettaisi kukkasipuleita pihalle.

Lisäksi muita uusia kasveja on varmasti tulossa.

Ole tarkkana, pian luola saattaa olla viidakko tai keskellä aulaa kasvaa valtava puu!

Ehkä tämä kuitenkin on vain haaveajattelua... ehkä.

Kannattaa myös muistaa, että jos sinulla on vaikkapa omiin tai "kaverin" kasveihin liittyvää kysyttävää, niin aina voit vetää hihasta jotakuta kerholaista. Heille on varmasti kertynyt toiminnassa olon mittaan monenlaisia niksejä ja neuvoja, joilla saat kasvisi kukoistamaan jälleen.

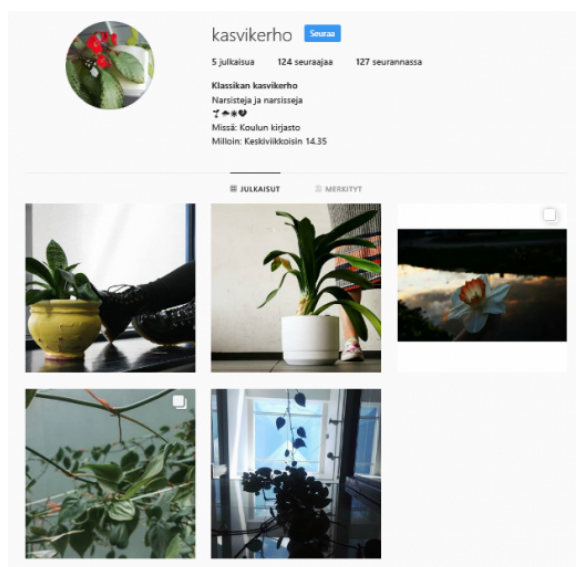
Viherpeukalosi ei tarvitse olla vihreä kerhoon liittymiseksi, eikä haittaa, vaikka ei olisi viherpeukaloa ollenkaan, kyllä teille sellainen saadaan!

Jos olet kiinnostunut ja haluaisit mukaan toimintaan pääsääntöisesti tai vain kokeilemaan, tule jonakin keskiviikkona kirjastoon 14.30 aikoihin. Silloin kasvikerholaiset yleensä ovat aktiivisimmillaan ja heitä voi jopa nähdä luonnollisessa elinympäristössään, suihkepullot kädessä kasvien seassa temmeltämässä.

Psst.

*Ylläpidämme Instagram-tiliä, johon pääset tutustumaan hakemalla **@kasvikerho**, seuraamalla käyttäjätiliä et jää paitsi tulevista postauksista ja autat meitä kasvamaan, kiitos.*

– Kasvikerho

Kuva 13: Kasvikerhon Instagram-tili

Klassikka News

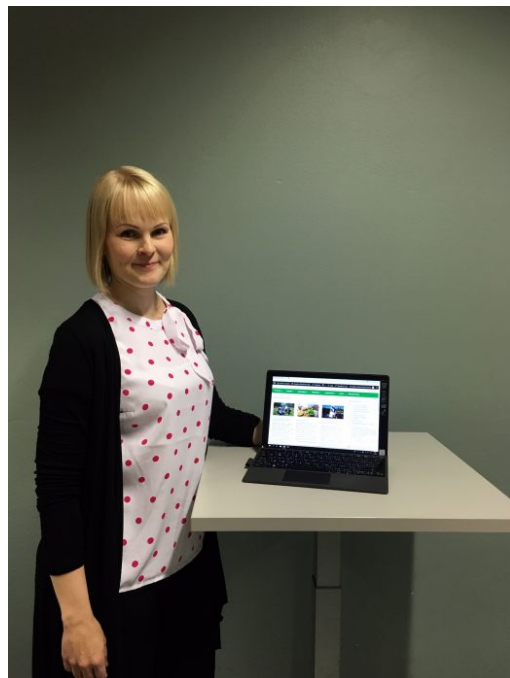
Ella Mustonen

Klassikan internetsivuilla on englanninkielinen osio, joka on tarkoitettu kansainvälisille kontakteille ja henkilöille, jotka eivät ymmärrä suomea. Lisäksi Klassikan opettajat, jotka vierailevat ulkomaalaisissa kouluissa, voivat hyödyntää tätä osiota kertoessaan Klassikasta.

International Klassikka -osiosta löytyy myös Klassikka News -ympäristö, jonne opiskelijat kirjoittavat englanninkielisiä tekstejä koulun tapahtumista ja arjen poikkeavuuksista. Kokeilu, josta nykyinen Klassikka News on muodostunut, alkoi vuoden 2017 keväällä.

-Aluksi kirjoitimme blogimaista julkaisua, mutta siinä aiheen rajaaminen oli vaikeaa. Lähdimme kokeilemaan, missä muodossa tätä kannattaisi lähteä toteuttamaan ja mikä olisi toimivinta, englanninkielisen uutisympäristön toimintaa ohjaava opettaja **Hanna Sutinen** kertoo.

-Nykyään tämä ei ole enää blogi, vaan englanninkielinen Klassikka News -uutisympäristö, hän tarkentaa.

Kuva 14: Sutinen antaa Klassikka News -osion kirjoittajille apua sen mukaan, mitä kirjoittavat haluavat. Jutun voi siis kirjoittaa omassa rauhassa, mutta epävarmuuden iskiessä apuakin saa.

Uutisympäristön kirjoittajat kynäilevät ajan-kohtaisista aiheista, jotka liittyvät koulun arkeen, kuten vaihto-opiskelijoiden vierailusta tai kurssien poikkeuksillista tapahtumista.

-Tämä on ikään kuin ikkuna meidän arkeen, kuvailee Sutinen.

Kirjoittajaa ei jätetä yksin tuskailemaan tekstin teossa. Ideapulan vallatessa apua on saatavilla.

-Jos kirjoittajan on vaikeaa keksiä, mistä voisi tehdä seuraavan jutun, niin yritän auttaa.

-Toistaiseksi en ole tyrmännyt yhtään ehdotusta. Opiskelijoilta on tullut todella hyviä ehdotuksia. Minusta on hyvä, että aihe lähtee kirjoittajasta, koska silloin se kiinnostaa myös häntä, Sutinen lisää.

Kirjoittaminen on vapaaehtoista työtä, minkä vuoksi Sutinen ei halua asettaa opiskelijoille aikarajoja tekstien suhteen.

-Opiskelija saa itse ryhmittää työskentelyn muuhun koulutyöhön sopivaksi.

Kuva 15: Tällä hetkellä Klassikka News -ympäristöön kirjoittaa kaksi koulumme opiskelijaa.

Sutinen on luvannut korjata teksteistä karkeat kielioppivirheet. Hän ei kuitenkaan halua muokata tekstiä aivan uudeksi, sillä hänen

mielestään tekstit ovat parempia, kun niissä näkyy opiskelijan tapa kirjoittaa.

-Tekstin ei tarvitse olla täydellistä englantia, Sutinen painottaa.

-Monesti opiskelijan oma käsitys kielitaidostaan on alakanttiin. Jos Klassikka Newsiin kiinnostaa kirjoittaa, kynnyskysymys ei ole se, riittääkö englannin kielen taito.

Kuva 16: Klassikka News -osioon on kirjoitettu esimerkiksi koulumme vaihtoopiskelijoista ja poikkeavista asioista tai tapahtumista kursseilla.

Tällä hetkellä blogia kirjoittaa kaksi opiskelijaa. Mukaan kirjoittamaan pääsee ottamalla yhteyttä Sutiseen.

-Jos kiinnostaa, mutta vähän epäilyttää, voi kokeilla vaikka yhdellä tekstillä.

Klassikka News osioon pääset tutustumaan seuraavasta linkistä: <https://klassikka.onedufi/web/international/klassikka-news/>¹

(Klassikka.fi > International Klassikka > Klassikka News)

¹<https://klassikka.onedufi/web/international/klassikka-news/>

¡Bailamos salsa!

Ella Mustonen

It's 9.30 a.m.

"Uno, dos, tres, stop, cinco, seis, siete", counts our dance teacher, **Barbaro**, while he takes some salsa steps. The group on Spanish course number four keeps their eyes on him and tries to take steps like he does.

Normally we would be taking our Spanish exam, but now the whole group is learning how to dance salsa. After the dance lesson, we'll take our course exam.

But when we have practised more, it becomes easier. It's actually really entertaining and enjoyable! Roosa Granander, one of the students in the group, also feels this way.

-I would go to a salsa lesson again some other time. It was fun.

Granander thinks that she would like to have similar exam days more often.

-I would rather dance than take some exams! She laughs.

Kuva 17: Basic steps

Barbaro is from Havana, Cuba. Last winter he came to Finland. After he has told us something about himself, he starts teaching us the basics of salsa.

First, we try to take some basic steps. It doesn't feel difficult, but soon I notice that it isn't as easy as I thought. I have to think of so many things at the same time: steps, hands, hip and the music! And because Barbaro speaks only Spanish, there are also some *palabras* (words) I don't remember.

Because the students liked the dance lesson,

we may go to learn more salsa or other Latino dances in our next Spanish course.

Thank you, Barbaro, for teaching us, and thanks also to our Spanish teacher, **Son-**

ja Lampinen, who organized this pleasant event!

Photos: Sonja Lampinen

Todellisuudesta toiseen tekniikan avustuksella

Tuomas Alanen

"Astut hissiin, valitset kerroksen ja geneerinen hissimusiikki pyörittää soimaan. Hissi alkaa liikkua ylöspäin. Matka vie useita, pitkältä tuntuvia sekunteja. Hissi kilahtaa. Ovet avautuu. Näet edessäsi lankun, jolle sinun tulisi astua. Pelästyt, mutta otat kuitenkin toisenkin askeleen. Tunnet olevasi lankulla. Tunnet, kuinka lankku heiluu allasi. Pystyt aistimaan pelon, joka vaanii takaraivossa. Liikutat jalkojasi vielä varovaisemmin lankkua pitkin. Kuitenkin askeleesi harhautuu. Alat putoamaan."

Virtuaalitodellisuus pystyy tarjoamaan monia todella uskomattomia kokemuksia, kuten edellä mainittu kertomus lankusta. Laittaessasi virtuaalilasit päähän, pystytään huijamaan aisteja todella vahvasti. Monesti esitellyssä virtuaalitodellisuutta juuri tämän avustuksella, ihmiset luulevat oikeasti, että he ovat lankulla. Kävelymekaniikkakin sopeutuu siihen. Sitä ei tajua, että oikeasti et ole lankulla, vaan tukevasti lattialla.

VirtuaaliKlassikka

Klassikalla on todella vahva teknologiatointiminta käynnissä opiskelijoiden keskuudessa, jonka yksi, merkittävä osa on virtuaalitodellisuuden tutkiminen. Viime lukukauteen loppunut #FinEduVR-hanke ja vielä pyörivä GloVR-hanke mahdollistavat, että pystymme tutkimaan eri laitteita, kuten 360-kameroita ja virtuaalilaseja hyödyntäen, kuinka niitä voitaisiin hyödyntää opetuksessa. Monet ovatkin varmasti jo päässeet bongaamaan Salmisen Riikan virtuaalilasit päässä oppituntia vetämästä.

Virtuaalitodellisuuden yksi merkittävä osa on virtuaalinen kierros koulussamme, johon voit tutustua sivuillamme. Hankkiutumalla mukaan toimintaan pääset näkemään, mitä kaikkea hienoa oikeasti teknologian avulla voidaan toteuttaa – saatat jäädä koukuun! Tutkintakohteisiin kuuluu muunmuassa erilaiset virtuaalilasit, 360°-kamerat, dronet, alustat ja sovellukset.

Kuinka eksyä mukaan toimintaan?

Se on helppoa, tartu hihasta! Kerromme mielellämme ja avustamme kokeilemaan virtuaalitodellisuutta, ja kaipaamme aina uusia vahvistuksia kokeilemaan ja tutkimaan. Tarvitseeko jonkin spesifin taidon ennakoon? Ei, into tutustua uusiin asioihin on enemmän kuin riittävästi.

Tekniikkatiimi vastaa salitekniikasta

Kuten olet saattanut huomata, opiskelijatiimimme vastaa myös salin äänitekniikasta, valotekniikasta, videotykistä ja suoratoistoista. Olemme pieni intensiivinen tiimi, joka huumorin kautta toteuttaa tapahtumien "näky-mättömän" puolen, ja jota ei termit XLR tai VGA tai DMX pelota. Eikä sitä tiedä, vaik-

ka tiimimme olisi tekemässä keikkaa jollekin ulkopuoliselle toimijalle, josta saisi vähän taskurahaa. Eli kaikesta tekniikkatoiminnasta saat merkintöjä työtodistukseen, ja saat todella merkittävän todistuksen tulevalle työnantajalle näytettäväksi. Mitään ei tarvitse ennakoon osata, me tekniikkatiimiläiset opetamme mielellämme. Ei ole tehtävää, jota kukaan ei osaisi tehdä ilman perehdytystä.

Digitutorit jeesaavat tietokoneongelmissa

Oletko aina halunnut oppia jotain uutta tietokoneista, etkä pelkää Googlea? Klassikalla toimii aktiivisia digitutoreita, jotka auttavat

opiskelijoita heidän tietokoneissa olevien ongelmien kanssa. Toimintaan pääsee mukaan kaikki kiinnostuneet, ja ainoa vaatimus on halu oppia jotain uutta! Pystyäksesi auttamaan muita, sinun ei tarvitse olla guru, koska tutkiessa ongelmaa ja selvittäessä sitä tulet huomaamatta oppineeksi jotain uutta tietokoneiden mystisestä maailmasta. Eikä tarvitse pelätä, jos ei jotain tiedä, kysyvä ei koskaan tieltään eksy ja muut digitutorit auttavat mielellään.

Ja viimeiseksi lukiolaisen tärkein markkinointivaltti käyttöön: "kaikesta tästä saa kurssimerkintöjä"!

Matti Knaapi ja taukojumppa

Anni Juntunen

27-vuotias Matti Knaapi päätyi Klassikalle siviilipalveluksen myötä, mutta taustalla on paljon muutakin: vuonna 2010 Knaapi aloitti armeijan, joka kuitenkin keskeytyi noin puoli vuotta sen alkamisen jälkeen loukkaantumisen seurauksena. Armeijan keskeytymisen jälkeen hän hakeutui opiskelemaan liikunnanohjaajaksi sekä lähti mukaan CrossFit Kuopio -yrityksen toimintaan.

Vuosia armeijan keskeytymisen jälkeen Knaapi päätyi jatkamaan palvelusta siviilipalveluksen muodossa, sillä hän koki sen olevan parempi ratkaisu itselle sekä henkisesti että

urallisesti, sillä siviilipalveluksessa aikaa jää myös itsensä toteuttamiseen ja harrastuksiin, kuten painonnostoon ja amerikkalaiseen jalkapalloon. Siviilipalveluksen kautta hän uskoo myös saavansa paremmat mahdollisuudet menestyä pääälajissaan CrossFitissa.

Knaapi halusi suorittamaan siviilipalvelustaan erityisesti juuri Klassikalle lukiomme urheilutaustan takia, sillä fysiikkavalmentajana ja entisenä liikunnanopettajana hän uskoo pystyvänsä antamaan enemmän irti itsestään Klassikan kaltaisessa koulussa.

Siviilipalvelukseen kuuluu koulun kirjaston hoito, mutta Knaapilla on sen ohella muitakin tehtäviä. Hän mm. toimii kouluavustajana sekä vetää taukojumppaa pitkällä välitunnilla. Idea taukojumppaan syntyi ikään kuin vahingossa, kun Knaapi oli keskustellut yhdessä koulumme liikunnan opettajan Jyrki Blomin kanssa venyttelyn ja liikkuvuusharjoittelun tärkeydestä päivittäisessä rutiinissa. Hän haluaakin näyttää esimerkkiä nuorille ja koulun henkilökunnalle päivittäisellä, muutama minuutin mittaisella taukojumppalla, jossa koitetaan luoda rutiinia päivittäiseen harjoitteluun sekä ylläpitää sitä. Knaapin mielestä tärkeintä on harjoitella säännöllisesti ja mieluummin vähän kerralla. Tulevaisuudessa on mahdollista, että taukojumpan ohella Knaapi järjestää osan liikuntatunneista.

Kuka hyötyy ylisuorittamisesta?

Helmi Kokkonen

Hyvät lukiotoverit!

Monet teistä on varmaan jossain vaiheessa elämää tehnyt listoja kaikista asioista mitä pitäisi muistaa tehdä. Minä olen itse ainakin kokenut näiden listojen tekemisen todella hyödylliseksi, kun niistä näkee mitä asioita on jo tehnyt ja mitä on vielä tekemättä. Näiden listojen avulla pystyy myös priorisoimaan asioita, ja aikatauluttamaan, että missä vaiheessa mitään pitää muistaa tehdä. Kuitenkin tämmöinen listojen tekeminen voi johtaa myös paljon suurempaan ja isompaan ongelmaan.

Kun elämästä tulee kiireisempää, näistä listoista alkaa tulla pidempiä ja stressiä alkaa kertymään enemmän. Listat voivat alkaa muuttua myös yksityiskohtaisemmiksi, mitä kiireisempää siitä elämästä tulee.

Minun yhdellä ystävällä kävi niin, että elämä alkoi muodostua näiden listojen ympärille, ja tällöin elämä pyöri vaan sen ympärillä, mitä on vielä listalta tekemättä. Silloin siitä elämästä muodostui tällaista suorittamista, eli suoritettiin vaan kaikkia näitä tekemättömiä asioita niiltä listoilta.

Nyt ei sitten puhuta mistään "mitä tehdä kesälomalla"-listoista vaan listat oli täynnä ihan kouluarkeen liittyviä arkisia asioita.

Tämä tilanne kehkeytyi lopulta jopa niin pahaksi, että listoille kirjoitettiin jopa, että muista syödä ja jokainen läksytehtävä erikseen omaksi kohdaksi. Listan kohtia ei saanut vain hutaista, vaan esim. koulutehtävät oli tehtävä tarkasti, ja koulussa oli myös pär-

jättävä.

Tällaisessa tilanteessa on kyse ylisuorittamisesta.

Ylisuorittaja ei välttämättä itse edes tiedosta tilannettaan, vaan ympärillä olevat ihmiset ovat yleensä niitä, jotka huomaavat muutoksen. Ylisuorittajan lähellä voi olla hankala elää, kun tämän elämä on täynnä sääntöjä. Ylisuorittajat ovat yleensä todella hyviä koulussa, koska heistä tuntuu, että sekä koulussa että myös vapaa-ajan harrastuksissa on pärjättävä. Vain pärjääminen ja onnistuminen saavat ylisuorittajan iloisemmaksi, mutta vain hetkellisesti.

Ketä tämmöinen ylisuorittaminen edes hyödyttää?

Ylisuorittaminen ei ole vain nuorten ongelma, vaan sitä esiintyy ihan keski-ikään asti. Silloin suoritettavat asiat ovat vain erilaisia.

Ylisuoriutumisesta voi olla lyhytaikaista hyötyä, saamalla esimerkiksi hyvän numeron kokeesta, mutta pitkällä tähtäimellä ylisuorittamisesta on enemmän haittaa, kuin hyötyä.

Ylisuorittamiseen voi sairastua kuka tahansa eikä se ole hyväksi kenellekään. Siitä voi myös muodostua jollekin elämän tapa.

Kun listalla ei jossain vaiheessa olekaan niin paljoa tekemistä, alkaa ahdistamaan, kun elämä ei olekaan niin suunniteltua. Ihminen on jatkuvasti tyytymätön ja on pakko keksiä jotain tehtävää. Samanaikaisesti ihminen on myös hyvin väsynyt kaikesta suorittamisesta, mitä ei edes itse tiedosta.

Ylisuorittamisesta voi seurata jopa syömis-häiriöitä, kun halutaan kontrolloida omaa elämää todella tarkasti. Jos ylisuorittaja ei jossain asiassa onnistu seurauksena voi olla jopa masentuminen.

Ylisuorittamisessa on pohjimmillaan usein kyse hyväksynnän hakemisesta. Hyväksyntää haetaan vanhemmilta, ystäviltä ja esimerkiksi myös koulun opettajilta. Tämän takia siitä on myös vaikea päästää irti.

Jotta meistä ei tulisi ylisuorittajia nyt, eikä tulevaisuudessa hyväksynnän hakemisen pitäisi muuttua. Ihmisten ei pitäisi yrittää niin kovasti hakea hyväksyntää muilta ihmisiltä. Koulumenestyksen avulla ei pitäisi yrittää saada vanhempia ylpeiksi, vain koska he haluaisivat sinulle ”parhaan” mahdollisen koulutuksen. Koulussa opiskellaan itseään varten, ja silloin pitäisi yrittää saada vain itsensä tyytyväiseksi omaan tulokseen, sillä se

riittää. Kaikista kokeista ei pidä saada kympejä, vain sen takia, että ”jos en saa kymppiä en ole tarpeeksi hyvä”.

Ei pidä myöskään olettaa, että heti jos en olekaan jossain hyvä, muut tuomitsevat minut. Kukaan ei voi olla hyvä kaikessa, ollaanhan me kaikki kuitenkin vain ihmisiä.

Itseltään ei pidä vaatia enempää, kuin vaatii muilta.

Jokaisen kannattaa siis olla vain oma itsensä, eikä ajatella muiden mielipiteitä. Koulutehtävistä ei pidä ottaa liikaa paineita ja välillä on osattava myös rentoutua kiireenkin keskellä. Tällöin mieli lepää ja pystyy paremmin keskittymään uusiin juttuihin. Pitää muistaa kysyä myös itseltään teenkö tätä vain pakosta vai haluanko oikeasti tehdä tämän. Ennen kuin kuuntelet muiden neuvoja, kuuntele itseäsi, ja mieti mitä oikeasti tahdot.

Ihanan arkinen tylsyys

Ella Mustonen

Kun ihminen herää, hän voi unisena kävellä suoraan vessaan ilman, että edes tajuaa toimivansa siten. Se on niin arkipäiväisen normaalia, ettei koko asiaa tarvitse ajatella. Mutta kävelemmekö me "unisena" koko päivän koulusta tai töistä harrastuksiin ja sen jälkeen jääkaapilta läksyjä tekemään tai työsähköposteja lähettämään? Vaellammeko lopuksi suihkun kautta nukkumaan siten, ettemme edes huomaa toimivamme näin, koska jatkuvasta suorittamisesta ja tekemisestä on tullut yhtä automaattista ja pakonomaista kuin vessassa käyminen on?

Helsingin Sanomien toimittaja **Kaisa Vilja-sen** kirjoittama artikkeli *Yliohjelmoitu elämä kasvattaa lapset vinoon, varoittaa asiantuntija – "Lopputuloksena on joukko kyvyttömiä ikävystyjiä"* (Helsingin Sanomat, 30.8.2018) kokosi Jyväskylän yliopiston kasvatustieteen professorin ja Oulun yliopiston dosentin, **Juha T. Hakalan**, ajatuksia lasten elämän ohjelmoinnista ja tylsyyden kestämisen oppimisesta. Tekstin teesi on, että vaikka vanhemmat voivat kokea painetta järjestää lapsille aktiivista toimintaa kellon ympäri, Hakalan mukaan tylsyys ja tekemisen puute voivat tehdä lapselle hyvää.

Hakalan ajatuksena on, että tylsyys voi antaa lapselle mahdollisuuden olla luova. Olen ehdottomasti samaa mieltä hänen kanssaan. Vaikka lapsuudessani vanhempani mahdollistivat minulle paljon hauskaa tekemistä, jouduin myös kohtaamaan tilanteita, joissa opin itse pätkäilemään, mitä tekisin. Tämä oli minusta todella myönteinen asia, sillä opin, että tylsyys ei tarkoita käsirautojen kaltaista kah-

letilaa. Tylsyys on kuin portti; se on helppo avata, kun oppii, kuinka lukko toimii.

Eikä nyt ole kyse monimutkaisesta lukkoyhdistelmästä, jollaisilla suojataan kuninkaallisten kultaisia koruja. Lapset keksivät tekemistä, kunhan heille antaa mahdollisuuden käyttää vilkasta mielikuvitustaan. Jos mielikuvitusta ei tarvitse koskaan käyttää, eikö se mene hukkaan?

Nykyään ihannoidaan elämää, joka vaikuttaa täydelliseltä. Sosiaalisessa mediassa ne henkilöt, joilla on eniten seuraajia, eivät jaa kuvia arkisista kauppareissuista, mattojen kopistelusta tai lapsen oksennustaudista. He eivät jaa kuvaa itsestään syömässä nopeasti tekaistua aamupalaa nuhjuisessa yöpaidassa, hiukset takkuisina ja se hohtavan vaaleanpunainen finni otsassa. Heidän kuvansa eivät kerro mitään arjen iloista tai epämukavuuksista. He välittävät viestin täydellisestä elämästä, joka on täynnä eksoottisia elämyksiä. Heidän kuviensa katsominen saa oman elämän näyttämään tylsältä. Onko siis ihme, että vanhemmat tuntevat tarvetta järjestää silmäterilleen mukavaa tekemistä vuorokauden jokaiselle vapaalle hetkelle?

Hakalan mukaan lapsilta ei pitäisi peitellä sitä, että "elämä ei ole pelkkää Hoplopiä". Ei lasta tietenkään pidä masentaa pelkästään ikävillä asioilla, mutta mielestäni olisi todella vaarallista antaa lapsille elämästä hatarapilvilinnan kaltainen kuva. Mitä tapahtuu, kun lapsi putoaa vaaleanpunaisesta, karkinmakuisesta linnasta kivikovalle, harmaalle arkielämän asvaltille?

Eikö se satu enemmän, kuin ne pienet tylsät hetket lapsuudessa?

On kiitettävää, jos vanhemmat esimerkiksi tarjoavat lapsille mahdollisuuden harrastaa. Harrastukset kehittävät lasta ja tuottavat hänelle iloa. Mutta jos harrastetaan niin paljon, ettei lapselle jää muuta aikaa koulun ja muiden arkisten toimien lisäksi, lapsilta ka-

toaa arki, johon kuuluu hauskuuden ohella myös tylsiä hetkiä. Hakala muistuttaa lasten vanhempia siitä, että tällaisella tauotomalla tekemisellä voi olla lasten tulevaisuuteen kielteinen vaikutus. Tarvitseeko siis harrastaa jokaisena iltana viikossa, vai voisiko jonakin iltana antaa lapselle mahdollisuuden keksiä tekemistä "tylsyyteen"? Millaisia aikuisia kehittyy lapsista, jotka eivät saa lapsuudessaan opetella, kuinka tylsyyden voi kääntää mukavaksi hetkeksi? Kuinka masentuneita tulevaisuuden aikuisia kasvatamme, jos annamme heille tylsistä arkipäiväisyyden hetkistä erittäin negatiivisen kuvan ja kasvatamme heidät valmiiksi ohjelmoituun, viihdyttävään elämään?

Uskon, etteivät lapset kaipaa tauotonta toimintaa tai luksusglamouria, vaan sitä, että he saavat vanhemmiltaan rakkautta ja huomiota. Lapsilla on tarve tuntea olevansa rakastettu. Lapsen kehityksen kannalta on erittäin tärkeää, että lapsi tuntee, että hänestä välitetään. Välittämistä voi osoittaa viemällä lapsen harrastuksiin, mutta myös näennäisesti tylsän koti-illan viettäminen kuluneissa yöpuvuissa voi olla välittämistä.

Teksti on kirjoitettu äidinkielen neljännellä kurssilla.

Viljasen artikkeli:

<https://www.hs.fi/elama/art-2000005807704.html>²

²<https://www.hs.fi/elama/art-2000005807704.html>

Ilosia aikoja, Miелensäpahoittaja

Elina Brilli

Ilosia aikoja, Miелensäpahoittaja elokuva perustuu vuonna 2014 ilmestyneeseen romaaniin, jonka on kirjoittanut Tuomas Kyrö. Elokuvan on ohjannut Tiina Lymi ja se sai ensi-iltansa 24. elokuuta 2018.

Miелensäpahoittaja elää muutosten aikaa. Rakas vaimo on kuollut ja Miелensäpahoittajan on aika oppia elämään yksin. Jääräpää päättää kuolla ja alkaa rakentamaan itselleen leposijaa. Arkun rakentaminen kuitenkin keskeytyy, kun paikalle ilmestyy lapsenlapsi Sofia, joka on ongelmissa. 17-vuotias Sofia on raskaana, eikä ole kertonut asiasta lähimmänsilleen. Vanhemmilta tyttö ei saa tukea, he ovat hyvin koulutettuja ja tekevät uraansa ulkomailla ja odottavat Sofialta samaa. Isoisä kuitenkin huomaa Sofian raskauden syötyjen hillopurkkien määrästä, ja pyrkii tukemaan lapsenlastaan parhaansa mukaan, vaikka vaarin ajatukset elävätkin menneisyyden maailmassa.

Miелensäpahoittajaa (Heikki Kinnunen) voisi kuvailla perinteikkääksi suomalaiseksi miehiksi, joka luottaa itseensä. Maaseudulla asuminen on aivan erilaista kuin kaupungissa,

mutta naapurit tunnetaan erityisen hyvin. Naapuri Kolehmainen (Sulevi Peltola) tykkää ottaa vettä vahvempaa, mutta on selvästi Miелensäpahoittajan sielunveli. Yhdessä nämä kaksi nostavat perunoita pellostasta ja parantavat maailmaa. Sofialle (Satu Tuuli Karhu) maalla eläminen on aivan uutta. Vaarin läskisoossi ja potut ovat tytölle uusi tuttavuus, mutta ruoka maistuu kahden edestä. Sofian vanhemmille yleellinen elämä on arkipäivää, läskisoossi olisi vain naurun aihe.

Mielestäni elokuvan teemoina ovat erilaiset elämäntilanteet ja sukupolvien väliset erot. Meidän jokaisen kuuluisi kehittää omaa empatiakykyämme entisestään. Vaikka halusimmekin ymmärtää toisten kanssaeläjien elämäntilanteita ja ratkaisuja, se harvoin onnistuu. Vanhan, kätttyisen ukon on vaikea hyväksyä teiniraskaus, mutta kun tilanteen näkee monesta eri suunnasta, se onkin iloinen ja toivottu asia.

Jos sinua kiinnostaa komedialla höystetty perhedraama, suosittelen vahvasti *Ilosia aikoja, Miелensäpahoittajaa*. Elokuva on ajan-kohtainen ja antaa uusia näkökulmia arkeen.

Kaikki 18 vuotta täyttäneet, luovuttakaa verta!

Kiia Turunen

Pitkään odotettu täysi-ikäisyys tuo meille monenlaisia mahdollisuuksia, avaa uusia ovia ja tarjoaa erilaisia vapauksia, toki myös velvollisuuksia. On yksi asia, johon meillä on 18 vuoden täyttämisen jälkeen tilaisuus, mutta jota tulemme valitettavan harvoin muiden mahdollisuuksien ohella ajatelleeksi. Nimittäin, veren luovuttaminen.

Alkuun on todettava, että läheskään kaikilla ei ole mahdollisuutta luovuttaa verta olenkaan esimerkiksi terveydellisistä tai eettisistä syistä, ja lisäksi luovuttajille on asetettu oman ja saajan turvallisuuden vuoksi määräyksiä, jotka saattavat estää veren luovuttamisen väliaikaisesti. Netissä on kuitenkin saatavilla esimerkiksi Punaisen Ristin testi, jonka avulla pystyt selvittämään, sovitko juuri sinä verenluovuttajaksi. Jos sovit, niin älä missään tapauksessa jätä tilaisuutta käyttämättä!

Veren luovuttaminen on todella helppo, vaioton ja yksinkertainen prosessi ja koko tapahtuma vie aikaa elämästäsi vain noin puolesta tunnista tuntiin, itse verenotto vain 5-10 minuuttia. Suomessa tarvitaan joka arkipäivä lähes 1000 verenluovuttajaa, jotta potilaat saavat tarvitsemansa verivalmisteet. Verta tarvitaan päivittäin esimerkiksi leikkauspotilaiden, onnettomuusuhrien, keskoslasten ja syöpää sairastavien hoitoon. Veren luovuttaminen tapahtuu vapaaehtoisten varassa ja uusia luovuttajia tarvitaan koko ajan. Kynnyks luovuttamiseen on matala eikä se vaadi suurta ajallista tai rahallista panosta – päinvastoin, se on täysin ilmaista. Onko helpom-

paa tapaa auttaa muita ihmisiä kuin makoilla paikallaan pieni hetki ja nauttia sen jälkeen ilmaista pullaa, voileipää, mehua, kahvia, hedelmiä, keksejä ja jäätelöä? Melkoinen juhla-tarjoilu opiskelijalle, sanoisinko!

Veren luovuttaminen on todella arvokasta työtä ja luovuttajia tarvitaan toden teolla. Ajattele, kuinka pienellä vaivalla pystyt pelastamaan toisen ihmisen elämän. Luovuttaminen on monille sairaille todellinen elinehto, koska verta ei voi korvata keinotekoisilla aineilla. Kaikki koostuu pienistä teoista ja yhdellä veren luovutuksella olet apuna jo kolmelle sitä tarvitsevalle, sillä luovuttamastasi verestä annetaan potilaalle vain hänen tarvitsemansa osat. Veren luovuttaminen on jokaisella luovutuskerralla päivän paras teko ja tarjoaa uskomattoman hyvän fiiliksen. Voit tehdä hyvää ja auttaa parantamaan ihmishenkiä – eikö kuulostakin mahtavalta?

Veren luovuttaminen auttaa montaa ihmistä eikä siitä ei ole sinulle minkäänlaista haittaa. Päinvastoin, siitä on hyötyä sinulle: on tutkittu, että toistuvat verenluovutukset parantavat verenvirtausta, jolloin suonet pysyvät hyvässä kunnossa. Lisäksi saat ylimääräisen terveystarkastuksen, jossa annetaan osviittaa siitä, ovatko tärkeät veri-arvot, hemoglobiini ja verenpaine kohdillaan. Tutkijoiden mukaan veren luovutus laskee veren korkeaa rautapitoisuutta ja vähentää siten esimerkiksi sydänkohtauksen ja aivohalvauksen riskiä. Alhaisten rauta-arvojen myötä myös riski sairastua sydän- ja verisuonisairauksiin sekä syö-

pään laskee. Uskomatonta, eikö?

Varmasti jokainen meistä tuntee jonkun, joka on joskus saanut verta jostain syystä – jotkut ovat saattaneet olla itse kyseisessä tilanteessa eli pitäisi ainakin ymmärtää, miten tärkeää verenluovutus on. Tai jos ei, niin muista, että sinusta itsestä tai jostain läheisestäsi voi tulla milloin vaan verivalmisteita tarvitseva potilas. Eikö silloin tuntuisikin hyvältä, tärkeältä ja kohtuulliselta, että toinen tarjoaa apua sitä tarvittaessa? Miksi et siis itse auttais?

Luovuttamalla verta voit pelastaa toisen ihmisen hengen ja on varmaa, että joka päivä joku hyöttyy juuri sinun verestäsi. Saat hyvän olon siitä, että olet auttanut muita ihmisiä ja tehnyt jotain merkityksellistä. Veren luovuttaminen on ilmaista ja äärettömän helppoa – sen kun ojentaa kätensä, kuten sanontaakin kuuluu. Eli 18-vuotias, ole sankari ja tee päivän hyvä työ, mene ja luovuta verta sitä tarvitsevalle. Suomen Punaista Ristiä siteeraa: Tervetuloa hengenpelastajaksi!

Erasmus + C.H.A.L.L.E.N.G.E

Tiia Koponen

Klassikassa alkaa tänä vuonna uusi kansainvälisyysshanke, Erasmus + C.H.A.L.L.E.N.G.E: Cultural Heritage Animates Lifelong Learning and Entrepreneurship for New Generations of Europeans.

Toteutus tapahtuu yhdessä Espanjan, Ranskan, Italian ja Puolan kanssa. Hankkeen tarkoitus on kehittää työelämäntaitoja ja lisätä kansainvälisyyttä. Siihen sisältyy useita projekteja, joita toteutetaan yhdessä. Hankkeen kesto on kaksi vuotta. Hankkeesta vastaavat opettajat Klassikassa ovat Inka Kokkonen, Sonja Lampinen, Pia Ahtonen, Henna

Hämynen, Marja Tihtarinen-Ulmanen ja Risto Vuori.

Ensimmäisessä tapaamisessa oli mukana noin 30 opiskelijaa, jotka ovat valmiita lähtemään mukaan hankkeeseen. Useita hankkeeseen osallistujia kiinnostaa mahdollisuus päästä vierailemaan muissa hankkeeseen osallistuvissa maissa. Hanke sisältää myös yhteensä kuudelle oppilaalle mahdollisuuden päästä jakson ajaksi vaihtoon Puolaan ja Espanjaan.

“Upea mahdollisuus päästä kokemaan uutta ja avartamaan maailmankuvaa!” toteaa hankkeesta kiinnostunut Katri Hurvi.

NON SOLUMIN TOIMITTAJAT

Päätoimittaja

- – **Tuomas Alanen**

o_tuomas.alanen@edu.kuopio.fi

Toimittajat:

- Soininen Miia
- Mustonen Ella
- Juntunen Anni
- Ikäläinen Juhani
- Heikkinen Tuomas
- Heiskanen Tatu

- Honkanen Juunia
- Kokkonen Helmi
- Koponen Tiia
- Laitinen Mira
- Lappalainen Essi
- Nissinen Tuuli
- Kauppinen Marika
- Weckström Tiia

Ohjaava opettaja:

- Henna Hämynen